

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ У СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

В сучасних умовах зростає розуміння необхідності встановлення якісно нових відносин у Європі, формування й зміцнення її інтелектуального, культурного, соціального й науково-технологічного потенціалу. «Європа знань» визнається як необхідний компонент соціального й гуманітарного розвитку, об'єднання та збагачення європейської спільноти.

Системи освіти різних країн зазнають постійних змін, зумовлених зростанням значення інформації та знань в суспільному розвитку. В освітній практиці вже виділяється два типи дипломів: дипломи типу А (теоретичні програми, що готують до наукової чи еквівалентної праці) і дипломи типу В (професіоналізовані програми вищої освіти). Перший напрям підготовки — академічний, спрямований на підготовку науковців, дослідників, викладачів, тобто спеціалістів, яким потрібен певний час для осмислення і прийняття рішень. Другий — прикладний, орієнтований на підготовку фахівців-практиків у сфері бізнесу, менеджменту тощо, від яких потребуються вміння негайно приймати рішення. Водночас для будь-якої освіти необхідним елементом виступає розвиток здібностей та навичок наукової роботи.

Під впливом безпрецедентного поширення інформаційних технологій в сучасному світі змінюється весь спосіб життя та праці людей, що звичайно вносить свої зміни і в наукову роботу. З одного боку, проведення наукових досліджень спрощується внаслідок розширення можливостей доступу до широкого кола інформації. Технічні можливості значно скорочують час на пошук необхідної інформації, наукових статей, монографій, статистичних даних, нормативної документації. З іншого боку — послаблюються навички осмислення, узагальнення, реферування. Для того, щоб справлятися з таким масованим напливом інформації, необхідні також певні навички. Коли одночасно доступна велика кількість інформації, дуже різної за якістю, глибиною, ступенем узагальнення та достовірності, важливо не просто вміти її зібрати до купи.

Наукова робота полягає не тільки у компонуванні окремих блоків інформації. Найбільш важливим є вміти узагальнити, що означає не вибрати з одного абзацу одне речення, а сформулювати узагальнене речення, яке буде виражати зміст всього абзацу, або зробити один абзац з декількох. Відсутність навичок такого

роду, на жаль, властива багатьом молодим науковцям та студентам. У тих спробах наукової роботи, які ведуться студентами в навчальних закладах (курсові, дипломні роботи, реферати, есе) переважає проста компіляція різних блоків інформації без узагальнень, логічних зв'язків, не кажучи вже про особисту думку.

Культура наукової роботи розвивається через послідовне і наполегливе формування навичок роботи з науковою літературою, реферування, вмінь висловлювати власну думку на основі осмислення інших, вміння працювати з різними масивами інформації. Сучасному студенту потрібні не тільки навички пошуку інформації в Інтернеті, коли задається пошук за ключовими словами. Студент, і тим більше аспірант, має бути готовим до пошуку в різних інформаційних джерелах, і технічних, і друкованих.

Формування навичок наукової роботи є необхідним елементом будь-якої освіти, водночас, важливим є виявлення найздібніших студентів. Залучення їх до подальших досліджень не може здійснюватися поточним методом, це складна індивідуальна робота, ефективність якої залежить від готовності особи до наполегливої праці, кропіткого пошуку, здібностей до творчості та новаторства.

В. Г. Капишон, аспірант кафедри ЕММ

МОДЕЛІ ОПТИМІЗАЦІЇ РОЗПОДІЛУ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ЇХ МІСЦЕ В МАГІСТЕРСЬКІЙ ПІДГОТОВЦІ

З огляду на проблеми економіко-математичної освіти в магістерській підготовці фахівців економічного профілю, що впливають з вимог Болонської конвенції про вищу освіту, важливе місце в процесі навчання належить змістовному викладенню принципів і методики економіко-стохастичного моделювання оптимального розподілення інвестицій, виділених на розроблення нових чи реструктуризацію функціонуючих економічних структур.

Якщо наявна якість процесу функціонування системи в ринкових умовах вимагає підвищення, то розглядаються, насамперед, параметри точності та надійності цієї системи. Нехай для складної техніко-економічної системи (СТЕС), що складається з n елементів (підсистем), виділені кошти на реструктуризацію. В який спосіб розподілити їх між підсистемами, щоб ефективність інвестицій була найвищою?

В магістерському курсі з цієї проблеми виклад математичної моделі підтримки прийняття рішення про реструктуризацію системи має включати алгоритм з наступними питаннями (кроками):